

# **AMERIKA SYARIKAT DAN DARURAT DI TANAH MELAYU, 1948-1960: SATU KAJIAN LITERATUR**

**(*The United States of America and the Malayan Emergency, 1948-1960: A Literature Review*)**

*Noorilham Ismail*

noorilham\_ismail@yahoo.com

Fakulti Sastera dan Sains Sosial, Universiti Malaya

Rujukan artikel ini (*To cite this article*): Noorilham Ismail. (2022). Amerika Syarikat dan darurat di Tanah Melayu, 1948-1960: Satu kajian literatur. *Melayu: Jurnal Antarabangsa Dunia Melayu*, 15(2), 243-260. [https://doi.org/10.37052/jm.15\(2\)no5](https://doi.org/10.37052/jm.15(2)no5)

|                              |           |                            |           |                             |           |  |          |
|------------------------------|-----------|----------------------------|-----------|-----------------------------|-----------|--|----------|
| Peroleh:<br><i>Received:</i> | 11/4/2022 | Semakan:<br><i>Revised</i> | 11/5/2022 | Terima:<br><i>Accepted:</i> | 23/6/2022 | Terbit dalam talian:<br><i>Published online:</i> | 1/7/2022 |
|------------------------------|-----------|----------------------------|-----------|-----------------------------|-----------|--|----------|

## **Abstrak**

Manuskrip ini menumpukan perbincangan tentang kajian historiografi darurat di Tanah Melayu dari tahun 1948 hingga tahun 1960 yang mempunyai kaitan dengan Amerika Syarikat. Objektif utama kajian ini adalah untuk menganalisis kajian terdahulu tentang darurat di Tanah Melayu dengan menumpukan soal penglibatan Amerika Syarikat dalam konflik ini, sama ada secara langsung atau tidak langsung. Penekanan terhadap perkara ini adalah untuk menunjukkan bahawa Amerika Syarikat turut mempunyai kaitan dengan darurat kerana lazimnya perhatian hanya diberikan kepada British yang merupakan watak utama dalam konflik di Tanah Melayu. Tanpa mengetepikan pihak British di Tanah Melayu ketika darurat, kajian historiografi ini turut menyentuh kedudukan imperialis itu, di samping Negara Komanwel lain sepanjang peristiwa itu berlangsung. Kaedah kualitatif digunakan dalam kajian ini menerusi analisis terhadap kajian darurat sejauh yang dapat ditanggapi. Kajian yang berbentuk tesis, buku, kertas kerja dan artikel jurnal telah dianalisis untuk menghasilkan perbincangan yang lebih objektif. Berdasarkan hasil kajian, dapat disimpulkan bahawa historiografi darurat di Tanah Melayu yang mempunyai kaitan dengan Amerika Syarikat sememangnya mengandungi signifikan yang tersendiri dalam pembuktian penglibatan kuasa besar itu baik secara langsung atau tidak langsung dalam konflik 12 tahun tersebut.

Kata Kunci: Darurat, Tanah Melayu, British, negara Komanwel, Amerika Syarikat, historiografi.

### *Abstract*

*This manuscript focuses on discussions of the historiography of the emergency in Malaya from 1948 to 1960, which holds a connection with the United States of America. The main objective of this study is to analyse previous studies on the emergency in Malaya by focusing on the question of the United States' involvement in the conflict, whether it be directly or indirectly. The focus on this issue is to show that the United States had a connection with the emergency because of its usual attention given to the British, who were the main character in the conflict in Malaya. Without excluding the British in Malaya during the emergency, this historiographical study also sheds light upon the position of this imperialist country in other Commonwealth countries throughout the event. Qualitative method was used in this study through the analysis of past papers related to the emergency, as furthest as can be. Studies in the form of theses, books, paperwork, and journal articles were analysed to produce a more objective discussion. Based on the findings, it can be concluded that the historiography of the emergency in Malaya has a connection with the United States, and indeed consists of its own significance in acting as evidence of their direct and indirect interference in the 12 years of conflict.*

*Keywords:* Emergency, Malaya, British, Commonwealth countries, United States, historiography.

## **PENGENALAN**

Bukan sekadar British dan Negara Komanwel yang terlibat dalam darurat di Tanah Melayu, bahkan Amerika Syarikat turut mempunyai kaitan dengan konflik mendepani gerakan komunis selama 12 tahun itu dari 16 Jun 1948 hingga 31 Julai 1960. Pada bahagian berikutnya, perbincangan distrukturkan dalam bentuk historiografi untuk menjelaskan penglibatan negara yang terlibat sebagai watak di pentas konflik dengan pihak komunis. Keutamaan telah diberikan kepada kaitan antara Amerika Syarikat dengan darurat di Tanah Melayu berdasarkan penulisan pengkaji terdahulu. Antaranya termasuklah *Passage of Empire: United States-Malayan Relations to 1966* (Sodhy, 1982), *Darurat di Tanah Melayu dan Amerika Syarikat, 1948-1960* (Noorilham, 2019) dan *Arc of Containment, Britain, the United States, and Anticommunism in Southeast Asia* (Wen-Qing Ngoei, 2019). Aspek ini diberikan penekanan kerana kaitan antara Amerika Syarikat dengan darurat kurang ditumpukan berbanding dengan pembabitan British di samping negara Komanwel lain, iaitu Australia dan New Zealand. Kurangnya penekanan ini disebabkan oleh batasan perolehan sumber

primer daripada Arkib Amerika Syarikat, di samping capaian untuk masyarakat umum yang hanya berlaku pada penghujung era 1970-an. Kajian ini selanjutnya mengenal pasti bahawa Amerika Syarikat turut mempunyai kaitan dengan darurat di Tanah Melayu berdasarkan sorotan kajian pengkaji terdahulu, bahkan negara Uncle Sam itu telah memainkan peranan yang bukan sedikit dalam konflik tersebut.

Secara umumnya, darurat di Tanah Melayu ialah satu bentuk “preemptive war” kepada pihak komunis di Tanah Melayu yang berkaitan dengan Parti Komunis Malaya (PKM). Kenyataan ini ialah justifikasi terhadap tindakan pentadbir British yang telah mengisyiharkan darurat dengan memberikan alasan dari segi penglibatan pihak PKM dengan keganasan di Tanah Melayu, sedangkan perkara itu tidak mempunyai bukti. Hal ini ditunjukkan dengan pengisyiharan darurat oleh Pesuruhjaya Tinggi British di Tanah Melayu, Sir Edward Gent selepas pembunuhan tiga orang pengurus Eropah di Sungai Siput pada 16 Jun 1948 (Stockwell, 1995). Tentang ketiadaan bukti untuk mengaitkan pembabitan PKM, Sir Arthur Creech Jones, Setiausaha Tanah Jajahan British pada 1 Julai telah menyebutkan bahawa:

“There is no concrete evidence that the Malayan Communist Party is directly responsible for the present lawlessness, but extreme political factions and certain trade unions have been infiltrated by communists.” (CAB 129/28, CP (48) 171, 1948).

Namun begitu, perkara itu hanya satu tinjauan umum dan bukanlah persoalan dalam perbincangan ini. Perbincangan ini cuba membuktikan bahawa darurat di Tanah Melayu tidak semata-mata terhad pada persoalan domestik, tetapi juga aspek konflik rentas geografi. Hal ini dikatakan demikian kerana perbincangan tentang darurat ini tidak terbatas pada faktor pengisyiharan, tetapi turut melibatkan kuasa luar.

Berkenaan dengan penglibatan kuasa luar dalam darurat, perkara itu bermula dengan kehadiran Australia dan New Zealand untuk membantu British di Tanah Melayu. Tindakan tersebut tidak terbatas pada hubungan Komanwel, bahkan kedua-dua negara itu mempunyai persamaan pendirian dengan British, iaitu antikomunis. Skala kerjasama ketiga-tiga negara Anglo-Saxon ini telah meliputi soal geostrategik, pertukaran maklumat dan bantuan ketenteraan, di samping jaringan maklumat penyiasatan, khususnya setelah terbentuk The Anglo-New Zealand-Australia-Malaya (ANZAM) bermula pada bulan September 1948 (*The Straits Times*, 1953). Bagi Amerika Syarikat pula, kuasa besar ini terlibat dengan darurat di Tanah Melayu atas keutamaan dalam dasarnya untuk membendung peluasan pengaruh komunis. Usaha Amerika Syarikat ini telah diperluas dari Eropah, Timur Jauh, Timur Tengah, Afrika, Amerika Latin dan Asia Tenggara hingga ke Tanah Melayu. Perbincangan ini berdasarkan pembahagian: 1) Tinjauan terhadap kajian terdahulu yang difokuskan

pada kedudukan British dalam tempoh darurat di Tanah Melayu; 2) Sorotan khusus terhadap kajian sedia ada yang pernah menyentuh penglibatan Australia dan New Zealand dalam darurat; dan 3) Penelitian terhadap kaitan Amerika Syarikat dengan darurat di Tanah Melayu.

Kajian ini menggunakan kaedah kualitatif untuk menganalisis bahan kajian yang berkaitan dengan darurat di Tanah Melayu menerusi kaitannya dengan Amerika Syarikat. Kaedah kualitatif tersebut dilakukan dengan cara penyelidikan ke perpustakaan dan arkib terpilih, seperti Arkib Negara Malaysia dan The National Archive di London, selain capaian terhadap sumber digital menerusi medium atas talian, seperti *JSTOR* dan *NewspaperSG*. Penekanan analisis adalah khusus berdasarkan sumber sekunder berautoriti dalam bentuk tesis, buku, kertas kerja dan jurnal, di samping akhbar untuk membentuk perbincangan yang bersifat informatif. Semua bahan tersebut telah dianalisis dan disusun bagi perbincangan yang lebih objektif dalam kerangka penulisan historiografi.

## **SOROTAN KAJIAN TENTANG PERANAN BRITISH SEWAKTU DARURAT**

Bagi kajian darurat di Tanah Melayu yang memfokuskan peranan British sebagai tema utama, kajian ini telah dimulakan sejak tahun 1950 ketika darurat masih berlangsung dan berterusan sehingga tahun 2021. Kajian dari aspek ini telah menambahkan perbendaharaan perbincangan tentang darurat itu sendiri, sama ada dalam kalangan pengkaji tempatan atau pengkaji luar Malaysia. Hal tersebut terbukti apabila muncul pengkaji dari negara seperti Amerika Syarikat, United Kingdom, Australia, New Zealand, Jepun, Singapura dan tidak terkecuali dari Malaysia. Pengkaji seperti Clutterbuck (1973); Hara (2017); McLane (1966); Miller (1972); Stenson (1970); Stubbs (1989); Thompson dan Adloff (1950); Tonder (2017) telah menumpukan kajian terhadap perkara yang dinyatakan ini. Pengkaji itu ini telah menjadikan dokumen primer dari The National Archive (TNA) di London dan Arkib Negara Malaysia (ANM) di Kuala Lumpur sebagai sumber olahan perbincangan, di samping bahan dalam bentuk memoir. Cakupan perbincangan pengkaji ini merangkumi persoalan faktor utama pengisytiharan darurat, strategi British untuk memerangi komunis dan penglibatan watak tempatan dengan darurat di balik peranan oleh pihak British pada ketika itu.

Bagi British, darurat yang telah diisyiharkan telah disusuli oleh pelbagai tindakan bagi menghapuskan gerakan komunis. Bermula dengan kawalan politik, kuasa imperialis tersebut kemudiannya telah menyekat pergerakan penduduk dengan peraturan, seperti Ordinan Darurat 1948 (Clutterbuck, 1973; Stubbs, 1989). Pada masa yang sama, penggunaan kad pengenalan telah dikuatkuasakan pada tahun 1949

sebagai instrumen untuk mengenal pasti identiti dan status penduduk Tanah Melayu supaya tidak terlibat dengan komunis. Pengkaji, seperti Ho Hui Ling (2004) telah meneliti perkara ini dalam kajiannya untuk memperlihatkan keseriusan pentadbir British untuk membendung ancaman komunis. Sekatan ini dilakukan oleh pentadbir British secara konsisten meskipun berlaku peralihan pentadbiran daripada seorang pesuruhjaya tinggi kepada pesuruhjaya tinggi yang lain.

Dalam aspek keselamatan dan pertahanan pentadbir British di Tanah Melayu, operasi ketenteraan turut dijadikan sebagai strategi penghapusan gerakan komunis. Dalam hal ini, pengkaji, seperti Clutterbuck (1973); Hack (2001); Harper (2001); Miller (1972) telah memberikan tumpuan terhadap perkara ini dalam kajian masing-masing. Miller dan Clutterbuck telah menyifatkan darurat ini sebagai perang terhadap PKM kerana dokumen yang menjadi asas rujukan kajian mereka telah mencatatkan bahawa PKM sudah merancang untuk melakukan pemberontakan. Tidak terhad setakat itu, PKM juga dikatakan telah menerima arahan untuk mencetuskan keganasan dari Calcutta di India. Dalam hal ini, pengkaji tersebut telah disifatkan oleh penulis seperti Azmi Arifin (2019) sebagai beraliran ortodoks dan neoortodoks dari segi tafsiran darurat yang memfokuskan PKM semata-mata. Bagi beliau, British telah mengisyiharkan darurat atas sebab musabab untuk menghapuskan gerakan nasionalis agama, seperti Hisbul Muslimin. Skop perbincangan pengkaji ini hanya tertumpu dan berkisar pada peranan pentadbir British untuk mencorakkan perjalanan darurat berbanding dengan penglibatan negara lain.

Selain itu, terdapat juga pengkaji yang berpendirian bahawa pengisytiharan darurat adalah untuk memelihara kepentingan ekonomi British. Ancaman komunis telah digunakan di sebalik darurat bagi memastikan British tidak kehilangan Tanah Melayu. Kawasan ini masih tidak mahu dimerdekaan kerana kedudukannya sebagai pembekal bijih timah dan getah asli kepada pihak British sejak tempoh sebelum Perang Dunia Kedua. Oleh sebab itu, pengkaji, seperti Leong (1999); Stenson (1970); Sutton (2015); White (1996) telah mengemukakan kajian masing-masing yang berkaitan dengan isu ini. White misalnya telah memperlihatkan bahawa pentadbir British sememangnya berusaha dengan apa-apa cara untuk membekalkan pasukan keselamatan di kawasan berkepentingan, sama ada di kawasan perlombongan atau perladangan. Pentadbir British juga turut mengenakan undang-undang kesatuan sekerja bagi menghalang golongan buruh daripada terbabit dalam gerakan politik. Dengan tujuan itu, pentadbir British kemudiannya turut mengawal kegiatan kesatuan sekerja agar tidak dipengaruhi oleh PKM yang pada ketika itu giat memperluas pengaruhnya menerusi kesatuan sekerja untuk buruh dari pelbagai latar belakang. Leong (1999) sebagai contoh telah membincangkan perkara ini dari tempoh pengharaman PMFTU oleh British sehingga pembentukan kesatuan sekerja yang lebih berpihak kepadanya, iaitu MTUC.

Dalam konteks ekonomi, pentadbir British berpendirian bahawa PKM mempunyai keupayaan untuk mempengaruhi golongan Buruh bagi menjelaskan kegiatan kapitalis British di Tanah Melayu. Dengan itu, tidak hairanlah apabila pentadbir British telah mengharamkan PMFTU dua hari sebelum pengisytiharan darurat itu sendiri. Dari perspektif British, Stenson (1970) menyifatkan ancaman komunis terhadap kepentingan ekonomi British di Tanah Melayu ini sebagai “Industrial Conflict in Malaya”. Hal ini dikatakan demikian kerana pengisytiharan darurat itu sendiri telah dibayangi oleh persoalan dan kepentingan ekonomi yang cukup jelas. Sutton (2015) turut mengemukakan hujah tentang kepentingan kedudukan Tanah Melayu sebagai tapak perolehan ekonomi kepada British sewaktu darurat. Oleh sebab itu, pengkaji terdahulu telah membuktikan kewujudan isu kepentingan ekonomi di balik darurat yang diisytiharkan.

Dari aspek strategi yang membabitkan penempatan penduduk, pentadbir British telah melaksanakan Rancangan Briggs, iaitu strategi untuk menempatkan penduduk setinggan Cina di suatu kawasan baharu. Antara pengkaji yang telah membincangkan perkara ini termasuklah Tan Teng Phee (2020). Menerusi strategi ini, penduduk setinggan Cina telah dipindahkan ke Kampung Baru dengan tujuan supaya pembekalan makanan, minuman, maklumat dan wang kepada komunis dapat diputuskan. Strategi yang dilaksanakan bermula 1 Jun 1950 ini ternyata telah dapat melemahkan pergerakan PKM kerana memutuskan capaian terhadap bekalan tersebut. Clemens Six (2018) berpendirian bahawa strategi penempatan penduduk dalam kawasan kampung baru ini turut memberikan ruang kepada misi kristianisasi oleh kalangan mubaligh terhadap penduduk terlibat.

Di samping itu, pentadbir British di Tanah Melayu turut menggunakan strategi memenangi hati dan pemikiran penduduk bagi berhadapan dengan pihak komunis. Pendekatan ini telah dilaksanakan oleh Pesuruhjaya Tingginya di Tanah Melayu, Sir Gerald Templer, sebaik-baik sahaja beliau memulakan tugas pada tahun 1952 hingga tahun 1954. Perkara ini telah dikupas oleh Comber (2015) dan Stubbs (1989) dalam kajian masing-masing untuk menonjolkan peranan British yang ingin menghapuskan gerakan PKM dengan cara meraih sokongan penduduk tempatan. Tindakan pentadbir British ini memberikan kesan yang signifikan kepada kedudukannya di Tanah Melayu kerana darurat sudah memasuki tahun keempat pada ketika itu.

Dari segi strategi risikan, terdapat dalam kalangan pengkaji terdahulu, seperti Azharudin (2014) dan Arditti (2015) yang telah menghasilkan kajian dalam bentuk tesis, buku atau jurnal. Strategi ini dilakukan oleh pentadbir British untuk memastikan penyaluran maklumat tentang ancaman komunis pada peringkat domestik dan serantau dapat dikenal pasti. Oleh hal yang demikian, pentadbir British ternyata telah bertindak dengan segala cara untuk mempertahankan kedudukannya di Tanah

Melayu ketika darurat. Strategi perisikan ini telah dilakukan dalam pelbagai bentuk yang dapat dilihat dalam aspek tertentu, bermula daripada terbentuknya pasukan polis khas dari awal darurat sehingga Tanah Melayu mencapai kemerdekaan.

Dalam usaha untuk memperincikan peranan British ketika darurat, pelbagai strategi telah digunakan oleh imperialis untuk menghapuskan ancaman daripada PKM walaupun terdapat perbezaan pandangan dalam kalangan pentadbir British tentang keterlibatan organisasi tersebut dengan keganasan pada ketika itu. Bermula dengan penahanan individu yang turut melibatkan golongan nasionalis, pentadbir British juga mengenakan strategi ketenteraan, gerakan perisikan, penempatan baharu penduduk, kegiatan propaganda dan kawalan kesatuan sekerja, di samping pengemaskinian pendidikan di sekolah Cina. Tidak terhad dengan itu, kajian daripada pengkaji terdahulu turut menunjukkan bahawa British telah menggunakan pendekatan pemberian kerakyatan dan strategi “hearts and minds” bagi berhadapan dengan komunis. Namun begitu, usaha domestik ini tidak mencukupi buat British pada waktu darurat itu apabila British mendapatkan sokongan Australia dan New Zealand, khususnya menerusi kerjasama geostrategik, di samping penyaluran maklumat risikan atas tanggungjawab bersama negara Komanwel (Halvorson, 2019).

## **SOROTAN KAJIAN TENTANG PERANAN AUSTRALIA DAN NEW ZEALAND SEWAKTU DARURAT**

Selain itu, terdapat juga pengkaji yang memberikan tumpuan terhadap penglibatan negara Komanwel, khususnya Australia dan New Zealand, dalam darurat di Tanah Melayu. Pengkaji tersebut menghasilkan kajian, sama ada dalam konteks bilateral antara Tanah Melayu dengan kedua-dua negara tersebut atau dalam bentuk kerjasama kolektif ketika darurat sedang berlangsung. Kajian daripada pengkaji ini telah bermula sekitar era 1970-an dalam bentuk tesis, buku dan jurnal. Orientasi perbincangannya berkisar tentang maklumat yang diperoleh daripada Arkib Australia di Canberra, Arkib New Zealand di Wellington, di samping Arkib Negara Singapura. Antara pengkaji yang pernah membincangkan pembabitan Australia dan New Zealand dengan darurat termasuklah Andrea Benvenuti (2017); Andrew M. Kelly (2016); Hiroyuki Umetsu (1996); Mark G. Rolls (2005); Nicholas Tarling (2005); Peter G. Edwards dan Gregory Pemberton (1992); Robert Jackson (2008); Sah Hadiyatan (2009); W. David McIntyre (1995). Tumpuan pengkaji ini adalah dari segi peranan Australia dan New Zealand sebagai pemberi sokongan yang berbentuk ketenteraan kepada British yang berhadapan dengan komunis di Tanah Melayu. Kupasan pengkaji ini menyumbang satu perspektif lain berbanding dengan tema dalam subperbincangan sebelum ini tentang darurat berkenaan.

Dalam usaha untuk menyatakan sokongan kepada British yang sedang berhadapan dengan komunis, Australia dan New Zealand ternyata telah menunjukkannya dalam pelbagai cara. Bertitik-tolak daripada kerjasama bersifat kolektif, kedua-dua negara Komanwel ini turut membentuk usaha bilateral ketika pembabitan negara tersebut dalam darurat. Hal ini dikatakan demikian kerana Australia dan New Zealand beranggapan bahawa Tanah Melayu ialah kawasan penting serta strategik di rantau Asia Tenggara yang perlu dipertahankan daripada jatuh ke tangan komunis. Edwards dan Pemberton (1992); McIntyre (1995); Sah (2009) antara pengkaji yang telah menyentuh kajian tentang penglibatan Australia dengan darurat di Tanah Melayu. Semua pengkaji ini telah menganalisis penglibatan Australia itu secara langsung atau tidak langsung. Edwards dan Pemberton (1992) dan Sah (2009) telah mengetengahkan isu Australia yang cuba menggesa Amerika Syarikat supaya terlibat dengan darurat, manakala McIntyre (1995) dan Benvenuti (2017) pula lebih menekankan isu pembabitan Australia dalam konteks kerjasama kolektif.

Dari segi pembabitan Australia di Asia Tenggara secara umumnya dan di Tanah Melayu secara khususnya, sekutu British ini telah bersandarkan frasa “champion of the smaller countries” (Sah, 2009). Menerusi frasa ini, Australia telah berpendirian bahawa adalah menjadi tanggungjawab negaranya untuk mengambil bahagian dalam isu geostrategik bagi memimpin kawasan membangun. Dalam kerjasama dengan British ketika darurat, Anglo-New Zealand-Australia and Malaya (ANZAM) dan Anglo-Malayan Defence Agreement (AMDA) ialah satu manifestasi yang melambangkan bentuk kerjasama tersebut bagi menghapuskan gerakan komunis (Jackson, 2008). Selain itu, Australia turut menganggotai Australia, New Zealand, United States Security Treaty (ANZUS) dalam usahanya untuk membentuk pakatan dengan Amerika Syarikat demi kestabilan kawasan Pasifik hingga ke Asia Tenggara daripada diserang oleh komunis Kesatuan Soviet atau China. Meskipun Australia tidak dapat melibatkan Amerika Syarikat secara langsung dengan darurat di Tanah Melayu, pakatan ANZUS itu sendiri masih memberikan manfaat dalam tindakan pembendungan komunis dari luar (Kelly, 2016).

New Zealand yang merupakan negara Komanwel dari Oceania ini turut mempunyai peranannya sewaktu darurat yang berlangsung dalam tempoh 12 tahun di Tanah Melayu. Seperti Australia, New Zealand juga terlibat dengan British dan Amerika Syarikat untuk membendung peluasan pengaruh komunis biarpun peranan serta statusnya tidaklah sebesar dua kuasa besar berkenaan. Hal ini membuktikan bahawa kepemimpinan tertinggi New Zealand begitu bersungguh-sungguh untuk menjalinkan kerjasama demi memastikan Tanah Melayu dan Asia Tenggara tidak jatuh ke lingkungan pengaruh komunis. Bagi Nicholas Tarling (2005), pembabitan New Zealand ini suatu keperluan dalam konteks serantau kerana bahagian Asia

Tenggara pada ketika itu sedang terdedah pada ancaman komunis. Dari perspektif Rolls (2005) pula, pembabitan New Zealand ini ialah satu kerjasama jangka panjang yang bukan sahaja membabitkan tempoh darurat, tetapi berlanjutan sehingga terbentuknya Persekutuan Malaysia.

Bagi tujuan itu, Australia dan New Zealand telah memberikan perhatian yang bukan sedikit kepada Tanah Melayu sebaik-baik sahaja British mengisyiharkan darurat pada tahun 1948. Antara pengkaji yang telah memberikan keutamaan dalam perbincangan ini termasuklah Umetsu, Jackson dan Kelly menerusi kajian antara tahun 1996 hingga tahun 2016. Perhatian pengkaji ini seiring dengan pembukaan dokumen primer, sama ada di Arkib Australia dan New Zealand atau TNA, di samping arkib di Amerika Syarikat. Tumpuan pengkaji ini tidak terhad pada operasi dalam ANZAM dan ANZUS, tetapi turut menjangkau tempoh pembentukan Southeast Asia Treaty Organization (SEATO) (Jackson, 2008; Kelly, 2016; Umetsu, 1996). Organisasi ini telah dianggotai oleh Australia dan New Zealand atas objektif kepentingan bersama untuk membendung gerakan komunis. Dalam konteks yang lebih luas, Tanah Melayu telah menerima manfaat kerana kawasan ini pada akhirnya tidak jatuh ke tangan komunis atas kesan tidak langsung daripada kerjasama negara berkenaan.

Menerusi perbincangan ini, jelaslah bahawa darurat di Tanah Melayu turut melibatkan Australia dan New Zealand sebagai sekutu Anglo-Saxon bagi imperialis British. Pembabitan kedua-dua negara tersebut telah membuktikan bahawa darurat itu sendiri bukanlah konflik domestik semata-mata, tetapi mendapat liputan serta menimbulkan reaksi dalam kalangan negara Komanwel. ANZAM dan AMDA merupakan bukti penglibatan Australia dan New Zealand dalam soal pertahanan di Tanah Melayu sewaktu darurat sedang berlangsung ketika itu. Selain komitmen tersebut, hubungan antara Australia dan New Zealand dengan Tanah Melayu sewaktu darurat ini telah menjadi pemangkin bagi hubungan diplomatik yang positif antara ketiga-tiga negara ini biarpun konflik memerangi komunis itu sudah berakhir. Dalam hal ini, timbul persoalan tentang kaitan Amerika Syarikat dengan darurat sedangkan sudah ada negara Komanwel itu untuk membantu British. Jawapannya tidak lain adalah kerana Amerika Syarikat turut mempunyai kepentingan yang sama dengan British di Tanah Melayu dari segi pembendungan komunis.

## **SOROTAN KAJIAN TENTANG PERANAN AMERIKA SYARIKAT SEWAKTU DARURAT**

Bagi perkaitan antara Amerika Syarikat dengan darurat di Tanah Melayu, kajian sebelum ini ternyata mempunyai signifikan yang tersendiri sebagai wacana tentang konflik tersebut. Liputan perbincangan adalah berdasarkan dokumen primer di

The National Archives and Records Administration (NARA), Foreign Relations of United States (FRUS), Pentagon Paper, laporan Central Intelligence Agency (CIA) yang mengandungi catatan, di samping maklumat tentang darurat di Tanah Melayu. Antara pengkaji dalam tema ini termasuklah A. J. Stockwell (2000); Andrew J. Rotter (1987); Andrew Mumford (2017); Garry R. Hess (1987); Joseph W. White II (1976), Noorilham Ismail (2019); Pamela Sodhy (1982), Philip Deery (2003); Richard Aldrich (2001); Sah Hadiyatan Ismail (2004); Sue Thompson (2019); Wen-Qing Ngoei (2019). Setiap pengkaji ini mengemukakan analisis bahawa kaitan Amerika Syarikat dengan darurat telah wujud dalam bentuk sokongan bersifat ekonomi atau percaturan geostrategik pada era pentadbiran Presiden Harry S. Truman (1945-1952) dan Presiden Dwight D. Eisenhower (1953-1961).

Perincian berkenaan kaitan Amerika Syarikat dengan darurat 1948 adalah: 1) Hubungan dalam bentuk sokongan kepada kedudukan British di Tanah Melayu; 2) Usaha untuk membendung pengaruh komunis dalam konteks global. Kedua-dua perkara ini ialah perkara penting dalam kajian penglibatan Amerika Syarikat dengan darurat di Tanah Melayu. Kepentingan ini bertitik-tolak daripada hubungan rentas geografi antara Amerika Syarikat dengan Persekutuan Tanah Melayu meskipun kuasa besar itu bukanlah kuasa imperialis yang telah menjajah Tanah Melayu. Amerika Syarikat masih ingin terlibat dan tidak mengabaikan Tanah Melayu dalam pertimbangan dasar luarnya selepas pasca-Perang Dunia Kedua tatkala berlakunya fasa baharu dalam politik global, iaitu Perang Dingin. Pada peringkat domestik, Amerika Syarikat mempunyai kepentingan ekonomi menerusi pertapakan syarikat multinasional milik pelabur dari negara Uncle Sam itu, seperti Ford Malaya (syarikat automobil), Yukon Gold Company (syarikat perlombongan) dan United States Rubber Company (syarikat berorientasikan getah) (Shakila, 2005). Dalam lingkungan serantau pula, Tanah Melayu dilihat sebagai sebahagian daripada kawasan di rantau Asia Tenggara yang berisiko untuk jatuh ke tangan komunis seperti yang dinyatakan oleh Presiden Harry S. Truman dalam memoirnya:

“... we knew that this was one of the places where the Soviet-controlled Communist world might choose to attack. But we could say the same thing for every point of contact between East and West, from Norway through Berlin and Trieste to Greece, Turkey, and Iran; from the Kuriles in the North Pacific to Indo-China and Malaya.”  
(Truman, 1956)

Bagi tujuan tersebut, perhatian Amerika Syarikat terhadap darurat di Tanah Melayu adalah berkait rapat dengan kepentingan domestik, di samping pertimbangan pada peringkat global yang sekali gus menjadikan perkara ini wajar ditekankan dalam satu wacana ilmiah yang berkaitan dengan darurat tersebut.

Dalam kaitan antara Amerika Syarikat dengan darurat pada tahun 1948, perkara ini terjadi hanya selepas dua tahun konflik itu berlangsung di Tanah Melayu. Pengkaji seperti Noorilham, Sodhy dan Wen-Qing Ngoei telah memfokuskan isu pengiriman misi khas ke Tanah Melayu dari Amerika Syarikat untuk meninjau keadaan domestik ketika itu, di samping penyaluran bantuan dalam bentuk material. Noorilham (2019) berpendirian bahawa penglibatan Amerika Syarikat pada ketika itu berkait dengan konflik di Indochina, Perang Korea dan kejatuhan Republik Rakyat China kepada komunis sehingga menyebabkan Amerika terlibat dengan darurat. Ketiga-tiga perkara tersebut meliputi konteks Perang Dingin yang makin kritikal di bahagian Asia menurut perspektif Amerika Syarikat sehingga berpotensi untuk mencetuskan perang global. Amerika Syarikat kemudiannya turut meletakkan Tanah Melayu sebagai sebahagian daripada kawasan lingkungan pertahanan bersama-sama, khususnya menerusi Perjanjian SEATO dan ANZUS. Rata-rata pengkaji ini telah mengemukakan bukti analisis berdasarkan dokumen primer daripada arkib terpilih, baik NARA, TNA, ANM atau Arkib Negara Singapura. Tindakan menganalisis bahan daripada pelbagai sumber arkib ini tidak lain hanyalah untuk menghasilkan satu tafsiran yang objektif bagi mengelakkan hujahan dangkal untuk menerangkan kajian perkaitan antara Amerika Syarikat dengan darurat pada ketika itu.

Sodhy (1982) pula telah menganalisis penglibatan ini atas hubungan baik antara Amerika Syarikat dengan British, manakala Wen-Qing Ngoei (2019) melihat perkara ini dari perspektif yang sama, ditambah pula dengan isu pembendungan komunis. Dalam hal ini, Sodhy (1982) telah membuat satu kajian yang merangkumi satu jangka masa panjang sebelum tercetusnya darurat yang kemudiannya membabitkan proses pascadarurat sehingga Persekutuan Malaysia terbentuk. Menerusi kajian beliau, Amerika Syarikat dilihat telah menghantar misi khas ke Tanah Melayu untuk menyalurkan bantuan ekonomi dan menyatakan sokongan diplomasi, selain daripada peranan yang dimainkan oleh Konsulat kuasa besar tersebut di Tanah Melayu. Wen-Qing Ngoei (2019) pula terus memperluas lingkungan kajian dengan melibatkan Singapura sebagai sebahagian daripada kawasan pembendungan komunis oleh Amerika Syarikat dalam tempoh darurat. Keadaan ini disifatkan sebagai sebahagian daripada strategi untuk membendung kemaraan pengaruh komunis untuk memastikan Tanah Melayu yang sedang berada dalam tempoh darurat dan Singapura sebagai wilayah bersebelahan dengannya tidak jatuh ke tangan seteru Amerika Syarikat.

Pada peringkat awal kajian tentang kaitan Amerika Syarikat dengan darurat di Tanah Melayu, kebanyakan pengkaji terdahulu lebih cenderung untuk memfokuskan hubungan tidak langsung dalam perkaitan tersebut. Pengkaji seperti Hess (1987); Rotter (1987); Stockwell (2000); White II (1976) telah membincangkan perkaitan

tersebut dari tahun pertama hingga tahun keempat darurat. Pengkaji tersebut telah menjelaskan perkara terbabit dalam isu pencarian bukti tentang faktor sebenar pengisytiharan darurat seperti yang ditunjukkan dalam hasil kajian Stockwell (2000). Kemudian, perubahan sikap dan dasar luar Amerika Syarikat di Asia Tenggara yang turut melibatkan konteks darurat telah diberikan tumpuan oleh Hess (1987) dan Rotter (1987). Namun demikian, kajian yang dilakukan oleh Hess dan Rotter ini terhad sehingga tahun 1950 sahaja dan tidak mencakupi tempoh 12 tahun darurat di Tanah Melayu yang hanya berakhir pada tahun 1960. Dalam keadaan ini, pengkaji tersebut tidak membincangkan penglibatan Amerika Syarikat di Tanah Melayu secara terus, sama ada perkara yang berkaitan dengan bantuan ketika darurat atau sokongan yang bersifat diplomatik. Kecenderungan kajian itu turut berdasarkan sumber yang digunakan oleh pengkaji tersebut untuk membentuk hujah masing-masing. Namun begitu, kajian daripada pengkaji ini setidak-tidaknya dapat menjadi perintis bagi pengkaji berikutnya dalam isu yang berkaitan.

Lanjutan daripada itu, kaitan antara Amerika Syarikat dengan darurat di Tanah Melayu turut dinilai oleh pengkaji dalam konteks hubungan kuasa besar itu dengan rantau Asia Tenggara. Pengkaji seperti Lowe (2009); Sah Hadiyatan (2009); Thompson (2019) telah menganalisis perkara ini antara tahun 2009 hingga tahun 2019 menerusi kajian masing-masing yang mencakupi konteks serantau. Sah Hadiyatan (2009) meneliti isu hubungan Amerika Syarikat dan Australia di Asia Tenggara dengan turut membabitkan Tanah Melayu yang sedang berada dalam keadaan darurat. Bagi pengkaji tersebut, Amerika Syarikat lebih cenderung kepada pendekatan hubungan serantau berbanding dengan pendekatan bilateral dalam penggembangan tanggungjawab bersama-sama dengan Australia di kawasan ini. Apabila perkara ini dinilai berdasarkan kajian Lowe (2009) dan Thompson (2019), Amerika Syarikat tidak menjadikan satu-satu kawasan itu sebagai keutamaan khusus, sebaliknya memfokuskan pendekatan secara kolektif. Bagi Lowe (2009), perhatian Amerika Syarikat terhadap Asia Tenggara yang turut melibatkan Tanah Melayu berlaku selepas kedudukan Perancis di Indochina makin lemah, di samping desakan oleh pihak British supaya Washington terlibat sama untuk mempertahankan kedudukan Asia Tenggara. Di pihak Thompson (2019) pula, pendekatan bersifat kolektif oleh Amerika Syarikat itu ditunjukkan dalam bentuk kerjasama ekonomi, seperti pembangunan pertanian dan kawasan perairan yang membabitkan garis masa antara tahun 1945 hingga tahun 1975. Dari perspektif Thompson (2019), pembabitan Amerika Syarikat ini hasil daripada tuntutan oleh pemimpin tempatan di rantau Asia Tenggara, seperti Filipina, Thailand dan Vietnam Selatan. Walau bagaimanapun, Tanah Melayu masih tidak diabaikan kedudukannya dalam dasar luar Amerika Syarikat di Asia Tenggara meskipun berlaku perubahan kepemimpinan di Washington.

Selain itu, terdapat pengkaji yang memfokuskan kaitan antara Amerika Syarikat dengan Tanah Melayu dalam kerangka keselamatan dan pertahanan domestik di Tanah Melayu. Perkara ini dibuktikan dengan kajian oleh Aldrich (2001); Comber (2009); Deery (2003); Munford (2017) dalam fokus analisis yang berbeza-beza antara satu sama lain. Bagi Deery (2003), penglibatan Amerika Syarikat itu wujud atas pertimbangan bahawa British di Tanah Melayu sememangnya memerlukan bantuan daripada sekutu blok demokrasi liberal untuk berhadapan dengan pihak komunis. Andrew Munford (2017) seterusnya telah mengemukakan kajian bahawa Amerika Syarikat sememangnya memberikan sokongan material dan moral terhadap kedudukan British di Tanah Melayu. Perkara tersebut terbukti menerusi peranan yang dimainkan oleh pejabat konsulat Amerika Syarikat di Kuala Lumpur di bawah pentadbiran Richard A. Poole (1950-1952), sama ada dalam rancangan Briggs, pada era Perang Korea atau ketika pentadbiran Pesuruhjaya Tinggi British di Tanah Melayu, Sir Gerald Templer (1952-1954).

Aldrich (2001) dan Comber (2009) memberikan tumpuan terhadap isu kerjasama antara Amerika Syarikat dengan British dari segi strategi perisikan ketika darurat. Aldrich (2001) telah menyifatkan peranan Amerika Syarikat ini sebagai “hidden hand” dan beliau telah merumuskan kerjasama Anglo-Amerika itu sebagai “triumph in Malaya” dalam subperbincangan kajiannya. Hal ini dikatakan demikian kerana keberkesanan strategi British ketika darurat turut dibantu oleh Amerika Syarikat meskipun perkara itu tidak terlihat ketara. Comber (2009) pula telah mengemukakan perbincangan bahawa kerjasama itu wujud apabila CIA di pihak Amerika Syarikat telah bergerak seiring dengan *Special Branch*, iaitu bahagian perisikan British. Perkara ini telah dilaksanakan atas prinsip kepentingan bersama untuk membendung ancaman komunis. Dengan itu, kaitan Amerika Syarikat dalam darurat ialah isu yang tidak dapat dinafikan kepentingannya.

Pada masa yang sama, keberadaan Amerika Syarikat di Tanah Melayu ketika darurat turut memberikan kesan positif dalam konteks hubungan istimewa Anglo-Amerika sekitar penghujung tahun 1940 hingga tahun 1950-an. Hal ini terbukti apabila Tanah Melayu telah menerima manfaat selepas Amerika Syarikat bersetuju untuk membentuk pakatan ANZUS dan SEATO. Kedua-dua organisasi ini merupakan pakatan kolektif antara Amerika Syarikat dengan sekutunya untuk membendung peluasan pengaruh komunis dari kawasan Pasifik hingga Asia Tenggara. Tanah Melayu turut terlibat sebagai kawasan yang diberikan lingkungan pembendungan kerana Australia dan New Zealand telah menjadi anggota ANZUS, manakala British pula telah menganggotai SEATO (Sah, 2009). Ketiga-tiga negara ini sememangnya mempunyai tanggungjawab terhadap Tanah Melayu yang menyebabkan organisasi ini dapat dimanfaatkan jika wujud serangan berskala besar dari luar oleh Kesatuan

Soviet dan China. Secara prinsipnya, ternyata Amerika Syarikat tidak mengabaikan Tanah Melayu dalam strategi pembendungan komunis di bahagian Asia tatkala Perang Dingin dengan blok Komunis sedang berlangsung.

Amerika Syarikat ternyata telah terlibat baik secara langsung atau tidak dengan darurat di Tanah Melayu. Perkara berkenaan terbukti dalam bentuk sokongan pertahanan, bantuan ekonomi, gabungan perisikan, termasuklah sokongan diplomatik ketika darurat berlangsung. Semua ini dilaksanakan dan disalurkan secara berperingkat dengan penghantaran misi khas dan lawatan pemimpin kuasa besar itu ke Tanah Melayu, selain peranan pejabat konsulatnya di Kuala Lumpur. Hal ini dilakukan kerana Amerika Syarikat ingin membendung pengaruh komunis dan satu daripada strategi itu adalah dengan memberikan sokongan kepada British di Tanah Melayu. Perkara tersebut dilakukan kerana Amerika Syarikat dan British mempunyai pendirian yang sama, iaitu gerakan komunis di Tanah Melayu memiliki perkaitan dengan komunis dari luar. Bertepatan dengan waktu darurat pada tahun 1948 itu, ternyata Amerika Syarikat bersama-sama dengan sekutunya sedang berhadapan dengan komunis di peringkat global, iaitu Kesatuan Soviet, di samping China dan Indochina di Asia. Oleh sebab itu, tumpuan terhadap isu komunis di Tanah Melayu ini begitu signifikan berdasarkan perspektif Amerika Syarikat seperti yang telah dibincangkan oleh pengkaji sebelum ini.

## KESIMPULAN

Kajian tentang kaitan antara Amerika Syarikat dengan darurat di Tanah Melayu sememangnya kurang diberikan tumpuan berbanding dengan isu penglibatan British dan Negara Komanwel. Kajian tentangnya telah muncul pada era 1960-an, tetapi dalam skala kecil. Hal tersebut didorong oleh penemuan dokumen yang telah dibuka, sama ada di arkib di Malaysia atau arkib di luar negara. Walau bagaimanapun, kajian tentang kaitan Amerika Syarikat dengan darurat ini telah bertambah sejak suku pertama kurun ke-21, khususnya dalam tempoh 10 tahun terakhir ini. Hal ini disebabkan oleh kesedaran para pengkaji akan kepentingannya yang perlu diberikan tumpuan dalam catatan sejarah kebangsaan, khususnya dalam konteks sejarah diplomatik. Selain kepentingan untuk membuktikan bahawa darurat bukanlah isu tertutup pada peringkat domestik, kajian ini turut menunjukkan permulaan hubungan Tanah Melayu dengan Amerika Syarikat. Satu daripada faktornya berkait dengan peristiwa darurat itu sendiri. Pada peringkat berikutnya, sudah tentu kajian dalam isu ini boleh ditambah baik dari segi wacana perbincangan atau sudut pandang berbeza terhadap kaitan antara Amerika Syarikat dengan darurat di Tanah Melayu. Berkemungkinan bahawa perkara ini boleh diolah dari segi reaksi penduduk Tanah

Melayu apabila Amerika Syarikat terlibat dengan darurat. Hal ini ditambah dengan kebarangkalian tentang adanya dokumen primer daripada arkib terpilih, baik di Malaysia atau di luar negara. Kemudianya, hal ini dapat menambah historiografi sejarah darurat secara amnya dan penglibatan Amerika Syarikat secara khususnya. Oleh sebab itu, kajian yang telah dilakukan ini dapat memberikan gambaran tentang sejarah darurat di Tanah Melayu dari pelbagai sudut terutamanya dari segi kaitannya dengan Amerika Syarikat.

## RUJUKAN

- Aldrich, R. J. (2001). *The hidden hand: Britain, America, and cold war secret intelligence*. The Overlook Press.
- Arditti, R. C. (2015). “Our achilles” heel’-interagency intelligence during the Malayan emergency [Disertasi kedoktoran]. Brunel Centre for Intelligence and Security Studies, Brunel University.
- Azharudin Mohamed Dali (2014). *Sejarah perisikan di Malaysia*. Dewan Bahasa dan Pustaka.
- Azmi Arifin (2019). Darurat atau “perang kolonial” 1948 di Tanah Melayu: Satu perbahasan berdasarkan beberapa aliran pemikiran dan perspektif. *KEMANUSIAAN: The Asian Journal of Humanities*, 26(2).
- Benvenuti, A. (2017). *Cold war and decolonisation: Australia’s policy towards Britain’s end of empire in Southeast Asia*. National University of Singapore.
- CAB 129/28, CP (48) 171, The Situation in Malaya, 1 Julai 1948. The National Archive.
- Clutterbuck, R. (1973). *The long-long war: The emergency in Malaya 1948-1960*. Faber and Faber Limited.
- Comber, L. (2008). *Malaya’s secret police 1945-60: The role of the special branch in the Malayan emergency*. Institute of Southeast Asian Studies.
- Comber, L. (2009). The origins of the cold war in Southeast Asia: The case of the Communist Party of Malaya (1948–1960) – A special branch perspective. *Kajian Malaysia, Special Issue*, 27(1 & 2).
- Comber, L. (2015). *Templer and the road to Malayan independence: The man and his time*. Institute of Southeast Asian Studies.
- Deery, P. (2007). Britain’s Asian cold war? *Journal of cold war studies*, 9(1).
- Edwards, P. G., & Pemberton, G. (1992). *Crises and commitments: The politics and diplomacy of Australia’s involvement in Southeast Asian conflicts, 1948-1965*. Allin and Unwin Pte Ltd.
- Hack, K. (2001). *Defence and decolonisation in Southeast Asia: Britain, Malaya and Singapore 1941-1968*. Curzon Press.
- Halvorson, D. (2019). *Commonwealth responsibility and cold war solidarity: Australia in Asia, 1944-1974*. Australian National University Press.
- Hara, F. (2017). *The Malayan Communist Party as recorded in the comintern files*. Strategic Information and Research Development Centre (SIRD).
- Harper, T. N. (2001). *The end of empire and the making of Malaya*. Cambridge University Press.
- Hess, G. R. (1987). *The United States emergence as a Southeast Asian power, 1940-1950*. Columbia University Press.

- Ho, H. L. (2004). *Darurat 1948-1960: Keadaan sosial di Tanah Melayu*. Universiti Malaya.
- Jackson, R. (2008). *The Malayan emergency and Indonesian confrontation: The commonwealth's wars, 1948-1966*. Pen & Sword Books Ltd.
- Kelly, A. M. (2016). *Reassessing the ANZUS alliance: Strategy and diplomacy between Australia, New Zealand and the United States, 1945-1956* [Disertasi kedoktoran]. Western Sydney University.
- Leong, Y. F. (1999). *Labour and trade unionism in colonial Malaya: A study of the socio-economic and political bases of the Malayan labour movement, 1930-1957*. Penerbit Universiti Sains Malaysia.
- Lowe, P. (2009). *Contending with nationalism and communism: British policy towards Southeast Asia, 1945-65*. Palgrave Macmillan.
- McIntyre, W. D. (1995). *Background to the Anzus Pact: Policy-makers, strategy and diplomacy, 1945-55*. Palgrave Macmillan.
- McLane, C. B. (1966). *Soviet strategies in Southeast Asia: An exploration of eastern policy under Lenin and Stalin*. Princeton Universities Press.
- Miller, H. (1972). *Jungle war in Malaya: The campaign against communism, 1948-1960*. Arthur Barker Ltd.
- Mumford, A. (2017). *Counterinsurgency wars and the Anglo-American Alliance: The special relationship on the rocks*. Georgetown University Press.
- Noorilham Ismail (2019). *Darurat di Tanah Melayu dan Amerika Syarikat, 1948-1960* [Tesis sarjana]. Universiti Sains Malaysia.
- Rolls, M. G. (2005). Growing a part: New Zealand and Malaysia. Dlm. Smith, A. L. (Ed.). *Southeast Asia and New Zealand*. ISEAS.
- Rotter, A. J. (1987). *The path to Vietnam: Origins of the American commitment to Southeast Asia*. Cornell University Press.
- Sah Hadiyatan Ismail (2004). *The United States and the decolonisation of British Southeast Asia 1945-1966* [Tesis sarjana]. Universiti Sains Malaysia.
- Sah Hadiyatan Ismail (2009). *The American connection and Australian policy in Southeast Asia, 1945-1965* [Disertasi kedoktoran]. The University of Queensland.
- Shakila Yacob (2008). *The United States and the Malaysian economy*. Routledge.
- Six, C. (2018). *Secularism, decolonisation, and the cold war in South and Southeast Asia*. Routledge.
- Sodhy, P. (1982). *Passage of empire: United States-Malayan relations to 1966* [Disertasi kedoktoran]. University Microfilms International.
- Stenson, M. R. (1970). *Industrial conflict in Malaya: Prelude to the communist revolt of 1948*. Oxford University Press.
- Stockwell, A. J. (Ed.). (1995). *BDOEE: Series B. Malaya: Part II: The communist*

- insurrection 1948-1953, vol. 3. HMSO.
- Stockwell, A. J. (2000). The United States and Britain's decolonization of Malaya, 1942–57. Dlm. Ryan, D. & Pungong, V. (Eds.). *The United States and decolonization: The United States and Britain's decolonization of Malaya, 1942–57*. Palgrave Macmillan.
- Stubbs, R. (1989). *Hearts and minds in guerilla warfare: The Malayan emergency 1948–1960*. Oxford University Press.
- Tan, T. P. (2020). *Behind the barbed wire: Chinese new villages during the Malayan emergency, 1948-1960*. Strategic Information and Research Development Centre (SIRD).
- Tarling, N. (2005). *Britain, Southeast Asia & the impact of the Korean war*. National University of Singapore Press.
- The Straits Times*, Malaya is in the Secret Pact, 1 May 1953.
- Thompson, S. (2019). *The United States and Southeast Asian regionalism: Collective security and economic development, 1945-75*. Routledge.
- Thompson, V., & Adloff, R. (1950). *The left wing in Southeast Asia*. W. Sloane Associates.
- Tonder, G. V. (2017). *Malayan emergency triumph of the running dogs 1948-1960*. Pen and Sword Military.
- Truman, Harry S. (1956). *Memoirs by Harry S. Truman: Years of trial and hope*, vol. 2. Doubleday.
- Umetsu, H. (1996). *From ANZUS to SEATO - A study of Australian foreign policy, 1950-54* [Disertasi kedoktoran]. University of Sydney.
- Wen-Qing, N. (2019). *Arc of containment, Britain, the United States, and anticommunism in Southeast Asia*. Cornell University Press.
- White, N. J. (1996). *Business, government, and the end of empire: Malaya, 1942-1957*. Oxford University Press.
- White II, J. W. (1976). *The United States and Malaya: 1945-1953* [Tesis sarjana]. University of Nebraska Omaha.